

RŮŽOVÁ SIMULACE

jiri macoun

*CHOD DĚJIN FORMUJÍ PŘEDEVŠÍM UDÁLOSTI, KTERÉ SE
NESTALY.*

jiří macoun

JEŠTĚ

LEPŠÍ DĚJINY ČESKA

JIŘÍ MACOUN

jiří macoun

ČTĚTE A DOBŘE SE BAVTE!

©Jiří Macoun, 2021

Jiří Macoun, České Budějovice, 2021, 1. vydání

ISBN 978-80-908118-0-5

VŠICHNI ÚSPĚŠNÍ POLITICI BYLI BUĎ NESMÍRNÍ ZMETCI
NEBO VYŠINUTÍ BLÁZNI.
JÁ JSEM DOKONALÝM SPOJENÍM OBÉHO.

PRVNÍ DIREKTOR GENERÁL
ARNOŠT SLEZÁK

jiří macoun

TAKHLE TO OPRAVDU NEBYLO

Studie zcela nekorektní

jiří macoun

ČESKÁ MATEMATICKÁ HISTORIOGRAFIE

KYBERMANTICKÁ DÍLNA

K nejvýznamnějším metodám poznávání světa se přiřadily v druhé dekádě 21. století široce využívané postupy matematického modelování přírodních procesů. Z úspěšného vývoje kvantových analyzátorů neuspořádaných soustav těží v současnosti nejen dlouhodobé předpovědi počasí, ale i badatelé zkoumající výrazně chaotičtější soubor dat, jakým je například souhrnný popis dějů probíhajících v lidské společnosti v průběhu času.

České mnohooborové sdružení KYBERMANTIE složené převážně z historiků, matematických analytiků, sociologů (s vyloučením politologů zastávajících ultrakorektní názory na uspořádání společnosti a převážně bez sympatizantů zelených), kybernetiků a okořeněné malou příměsí hackerů, se neformálně ustavilo v lednu roku 2014.

Uskupení si za cíl uložilo sestavit historiograficky konzistentní matematický model, který by nejen umožnil odhalení dosud netušených souvislostí ovlivňujících předešlý vývoj české společnosti, ale do jisté míry by zvládl i věrohodnou predikci v horizontu alespoň několika let.

Testovací experiment, až na jisté drobnosti, bohužel naprosto selhal, přestože gigantický soubor startovacích dat popisujících českou skutečnost z odpoledne dne 28. října 1918 neopomněl do datové báze souboru vložit i takové zdánlivě pro dějepis odtažitě veličiny, jakými byly například teplota vzduchu v Praze ve výšce dva metry nad zemí ($7,3^{\circ}\text{C}$) a průtok vody ve Vltavě u Karlova mostu (62,2 krychlového metru za vteřinu) či právě se v Čechách rozvíjející pandemii španělské chřipky (postupně celkem 63 254 zemřelých).

Historiografická simulace se poměrně brzy začala odchylovat od známého průběhu dějin a posléze dospěla k virtuální skutečnosti naprosto odlišné od nyní neladné současnosti.

Krach projektu ale přinesl velmi překvapivé poznatky, pro které se sdružení rozhodlo kybermantický výstup v úplnosti publikovat.

Simulace, označená později členy sdružení termínem „Pink“, zobrazila ve výsledku Čechy a Moravu jako země, které netušeným způsobem rozkvetly do podoby mimořádně úspěšného státního útvaru, kde průměrná životní úroveň obyvatel výrazně převyšuje všechny sousední země, což je v hrubém rozporu se skutečným stavem života v České republice (2021). Model tím nastolil palčivou otázku:

Co mělo proběhnout v našich novodobých dějinách jinak a jak, abychom se dnes měli mnohem lépe?

Studie „Ještě lepší dějiny Česka“ vycházející výhradně z „Růžové simulace“ zároveň velmi důkladně testuje čtenářovu úroveň znalostí historie naší státnosti a jevů s ní souvisejících. Výsledný text je totiž stejně plastický, jako kdyby popisoval skutečný sběh událostí.

Pro mnohé pak není vůbec snadné, zvláště pro příslušníky generace mileniálů a pozdějších pokolení, rozpoznat, kde kdy a jak vlastně se simulace počíná odlišovat od učebnic dějepisu.

Neblahý stav způsobený systémovým pokřivením vzdělávacího procesu v období pozvolného kulturního úpadku celé společnosti od roku 1948 dodnes lze napravit jen pilným samostudiem. Generaci z počátku třetího tisíciletí jsou ovšem celé dějiny převážně ukradené.

Pro ty druhé jsou právě více či méně nápadné okamžiky přehazování výhybek Arnoštem Slezákem i jinými aktéry virtuálních dějin zdrojem zábavy.

„Pink“ simulační výstup povětšinou nesleduje přímočarou časovou linku, ale uvádí jistá důležitá fakta dříve než rozbor příčin, které podmiňují průběh vývoje společnosti.

Styl textu vytvořený prvky umělé inteligence a strojovým myšlením kvantových analyzátorů byl v nutné míře redakčně upraven a doplněn o poznámky stylizované prostředky lidského biozumu.

jiří macoun

ZELENÁVÝ POHLED MAGICKÉHO OKA A JINÉ KRATOCHVÍLE GENERÁLŮ V CIVILU

HODNĚ RŮŽOVÁ SIMULACE

Minutu po odjezdu Heydrichovy skupiny na západ Čech generál Slezák požádal telefonicky direktora spravedlnosti o okamžité doručení trojice bezprostředních pachatelů atentátu na Beneše z věznice v Terezíně do rezidence prvního direktora na Pražském hradě. Bylo záhodno konečně provést rekonstrukci vraždy prezidenta republiky. „*Abych se příště nemusel před Němci vykrucovat,*“ ozřejmil Hofmanovi.

Džin na svobodě

Předběžný výslech zadržených mýnil uskutečnit první direktor sám. Ve výše zmíněném telefonním hovoru si od podplukovníka vyžádal i obstarání dvou prstýnkových boxerů, pravého i levého. Jen tak mohl získat informace, po kterých prahne nejen SS gruppenführer Heydrich, ale i on sám.

Trojice atentátníků nastoupila do řady před generálem Slezákem ve 21 hodin 36 minut. Ani jeden z nich netušil, proč právě teď byli vyzváni na místo činu. Rovněž vroucí niterné modlitby nepomáhaly božím bojovníkům nalézt alespoň malý pevný bod svého bytí. Tonuli v nejistotě.

Způsob usmrcení prezidenta Beneše generála Slezáka nezajímal ani trochu. Výslechem pachatelů sledoval zcela jiný cíl. Neohusity si nejprve mlčky pozorně prohlédl a poslal Kulhaníka se Seitzem s vězeňskou ostrahou do vedlejší místnosti.

Jan Kaštera osaměl s prvním direktorem. Diktátor cvakl o sebe na prstech navlečenými boxery. Atentátník čekal ránu do zubů.

„*Zabili jste špatného člověka!*“ oznámil tlumeným hlasem Slezák vrchnímu spiklenci.

„*To nebyl Beneš?*“ vyplašeně hlesl Kaštera. V zostřené vyšetřovací vazbě se ke zprávám nedostal od okamžiku zatčení. Kasematní samotka byla v tomto směru absolutně dokonalá.

„*Byl, ale vy jste hříšným skutkem sledovali uchránit zemi mistra Jana od poroby a ostudné kapitulace před Německou říší. - Nebo se mýlím?*“

Kaštera přikývl.

„*Dám vám příležitost vystřelit si na toho pravého. Ve středu přijede do Karlových Varů Adolf Hitler,*“ oznámil generál atentátníkovi.

„*Dobře, odprásknu ho,*“ dovtipil se Kaštera. „*Co za to? Svobodu?*“

Arnošt Slezák zavrtěl hlavou. „*Hitler a zejména Německo je pro současné Československo nepřekonatelným protivníkem. Vyřízením říšského kancléře se ničeho nedosáhne. Ba právě naopak, jeho následník nás smete s podporou celé Evropy z mapy světa na vždy.*“

„*Tak koho?*“ zeptal se věčně Kaštera.

„*Mě,*“ odpověděl Slezák.

Nadhejtman Národně spasitelské obce husitské lidové strnul ve zmatečném úžasu.

„*Po útoku, který mě ovšem n e o d d ě l á, vpluji mezi vyvolené muže štěstěny nejvyšší prozřetelnosti. - Hitler pochopí moji dějinnou výjimečnost,*“ předeslal Slezák přísně důvěrné úvahy kreativního intrikána.

„*Měl bych po vás střílet nebo raději mrsknout bombu?*“ zamyšleně promnesl Kaštera.

„*Prásknout browningem šest pětatřicet,*“ odušil Slezák. Rychlý běh dějin mu neposkytoval čas na vymýšlení složitostí.

„*Prskavka. Budete mít pod mundúrem plech, že jo?*“

První direktor souhlasně přikývl. Neohusitský bojovník očividně spolupracoval. Talent od přírody. Tedy v Kašterově případě od Boha, blesklo generálovi hlavou.

„*Když přežiju, ani vy se neodeberete na onen svět,*“ doplnil Slezák dohodu důležitým smluvním bodem osudové provázanosti arcispiklenců.

Jen matematickému simulování přístupné zákulisní pletichy nehistorických osob ukazují, jak prostá může být někdy mikromorfologie dějepisných událostí, která ovšem zůstává až na nepatrné výjimky mimo dosah jakéhokoliv vědeckého bádání, byť právě ona určuje směr chodu vývoje lidského společenství.

Kvantové analyzátoři poskládaly před i po konspirativním setkání Arnošta Slezáka s Janem Kašterou vývoj dějin přesně v souladu s časoprost-

rovým vývojem vlnové funkce historiografické konstanty difuzně proměnné množiny implicitně vymezených limitně aproximativních prvků virtuální skutečnosti. Kaštera se proto vrátil do samoty.

Plán byl následující: Ráno vyzvedne Slezákův prostředník Kaštera v Terezíně a odveze jej jakoby k dalšímu výslechu. Ve skutečnosti bude přiřazen k mužům tajné direktorovy neuniformované ochranky, s kterou odjede do Karlsbadu.

Navržené kroky zajisté nebyly konspirativně dokonalé. První direktor ale nedokázal pohotově vymyslet jiný schůdný postup, jak nenápadně obejít stanoviště osobních prohlídek a šacování v Karlových Varech organizované německou stranou, které by jinak atentátníka skrývajícího se v davu s velkou pravděpodobností odhalily.

Generál Slezák veden diktátorsky zbytnělým principem předběžné opatrnosti souběžně všechna tři vyšetřovací akta vedená na Benešovy atentátníky osobně skartoval v kamnech, aby zamezil případným únikům z policejních spisů, které v parlamentních demokraciích působí politikům nežádoucí a zpravidla velké trable. Kde nic není, ani nejzlovolnější sojka práskačka nic nevynese.

Ráno v osm hodin pět minut dne 27. září 1938 se na Pražský hrad Slezákovi přímo do postele dovolal Ribbentrop. Jménem říšského kancléře požadoval jako projev dobré vůle a přátelství propustit okamžitě českou stranou všechny politické vězně.

„*Jasně, samo sebou!*“ odsouhlasil první direktor ještě z lůžka požadavek Adolfa Hitlera a obratem vydal direktoru spravedlnosti příslušné pokyny. Informace se dostala i k direktorovi lidové osvěty, který ji okamžitě v jazyce českém, ale mnohem intenzivněji v jazyce německém rozhlásil do éteru, aby zejména sudetské spoluobčany naladil před nadcházejícími událostmi světového významu na notu vzájemně prospěšné spolupráce v rámci nového Československa.

Rozhlasové zpravodajství si vyslechl i generál Krejčí v Terezíně. Mučen již mnoho dní seabemrskáčskými myšlenkami proradného zrádce demokracie kajcně otevřel dokořán brány Malé pevnosti a vypustil na svobodu nejen všechny uvězněné Němce, ale i bývalé členy ministerské rady a preventivně pozatýkané poslance parlamentu, hrstku zde zbylých do dolů ještě nepřidělených komunistů i pachatele atentátu na Beneše, aby se sám před sebou a historií ospravedlnil za slabost projevenou v hodinách zkázy demokratického zřízení republiky.

Statečný počín mravně vyspělého generála Krejčího Slezákovi jasně ukázal, jaký je rozdíl mezi intrikánskými plány a skutečným průběhem pletich historického významu. Jan Kaštera zmizel neznámo kde.

„Do hajzlu! Džin je fuč,“ proklel první direktor průběh dějin.

A mělo být hůř!

Večer na hotelu

Patálie s neautorizovaným propuštěním politických vězňů československé předpřevratové demokracie i popřevratové nedemokracie první direktor vnímal v racionálních souvislostech. Na rozplétání podružných záležitostí nezbyval čas ani síla. Chystání schůzky s Adolfem Hitlerem považoval za strastiplnější příprav vlastní svatby.

Na hradě se zase balilo.

Tři soupravy generálských reprezentačních uniforem, jednu promyšleně o číslo větší, jezdecké holínky i vycházkové polobotky, krém s leštícími kartáči a hadříky, šavle s řemením. Pár pyžam, župan, čtvery spodky, nátečnický, propriety na holení, kartáček na zuby s čistícím práškem, toaletní taštičku včetně šitíčka a úplnou sadou náhradních knoflíků k uniformě i občanským oděvům, k tomu hříbeček na štipování ponožek, jen malé mýdlo - velké snad bude v koupelně, ručník a osušku (pro všechny případy, kdyby rezervace nevyšla, protože voják se stará, voják má), vepřová konzerva, radši dvě, s balíčkem sucharů bude-li přeci jenom válka a intendantní služba půjde do kopru, proto i ocelovou přilbu, otvírák na konzervy, lžičky, jídelní misky, pistoli s plným zásobníkem, ruční granáty? – Dva stačí.

Přibalil vycházkový oblek tmavě modrý s jemným proužkem a další elegantně šedý. Pro návštěvu uvolněné zábavy se vybavil dvouřadým sakem odstínu mírně sedlé smetany s kalhotami stejné barvy a furáčkou kapitána (legionářský rusismus čepice se štítkem - pozn. QA) na námořnický způsob s červenomodrým šátkem místo kravaty, střevice jemně krémové. A dost už! Je to jen na jednu noc.

Ustrojen do běžné služební uniformy odjel vozem nejprve na východní stranu Prahy do Klánovic.

Náčelník štábu Fiala v pozoru hlásil: „*Politický vývoj nemá na stav vojska demoralizující vliv. Naopak. K útvarům hojně nastupují do teď kdesi zapomenutí Němci. Příkladným plněním veškerých povinností strhávají i české mužstvo.*“

Slezák byl s postupem přípravy branných sil na nevátku spokojen. Na druhé straně plně v poli rozvinuté útvary byly účinným argumentem pro nastávající rozhovory na nejvyšší úrovni.

První direktor přesto nařídil generálu Fialovi zastavit až do odvolání veškeré přeskupování vojsk a jejich stažení, mimo vyčleněné oddíly na podporu organizace „Setkání na Ohři“, na půldenní pochod od Karlových Varů. Skutečnost byla okamžitě oznámena vojenskému atašé vyslanectví říše v Praze.

Pěší pluk pěchoty, tankový prapor a dělostřelecký oddíl i holky sokolky předurčené k provedení slavnostního defilé i s týlovým zabezpečením byly dirigovány do blízkosti Varů už pondělí ráno.

Velitelem reprezentativního ležení čs. vojska a mládeže určilo direktorium osobu odborně nejzpůsobilejší. Armádní generál Jan Syrový, toho času i nadále ve funkci generálního inspektora branné moci, proslul na Sibiři jako nejschopnější z československých náčelníků legií na Rusi ohledně stloukání plůtků a bran z březových kmínků, bílení obrubníků, šterkem vysypávání cestiček a z oblázků skládání mozaiek vlasteneckých motivů.

Generál Slezák měl v úmyslu se v táboře přehlídkového vojska v úterním pozdním podvečeru cestou do Karlových Varů zastavit, ale záměr pro meškání na příjezdu do lázní odložil na ráno.

Na schůzku s R. Heydrichem se proto dostavil včas.

Společně prověřili prověřování kanálů a jiných možných skrýší pro pekelné strojky příslušníky spojeného sudetoněmecko-říšského bezpečnostního komanda. Při té příležitosti shlédli již dokončenou vlajkoslávu a tribunu sroubenou z dřevěných trámů a pobitou červeným, bílým a černým sukem. Až na nepatrné nedostatky vše odpovídalo představám německé i československé strany. Oba funkcionáři schválili text krátké zprávy - Alles in Ordnung - a nechali ji důmyslně zašifrovanou odtelegrafovat do Berlína. Tam byla postoupena Hitlerovi zabydlujícímu se právě v jeho osobní vlakové soupravě.

Přípravy na setkání vůdců byly završeny.

Vybyl dokonce čas na krapet oddychu. První direktor už převlečený v občanském oděvu pozval Reinharda Heydricha na skleničku Karlsbader Becher-Bitter.

„Jakže?“ podivil se Němec nabídce, „V Čechách mám pít likér?“

„Jo,“ prohlásil Slezák. „Od té doby, co jsem to tu do ruky vzal já, je karlovarská hořká v kurzu. - Prostě změna,“ rozpovídal se první direktor.

„Ale na pivo jsem nezanevřel, když je duše vyprahlá, na plzeňské nic nemá.“

„Prazdroj je skvělý večer po šichtě. Při práci, kterou my Němci tak milujeme, je vhodnější Berliner Weisse...“, pustil se Heydrich do rozboru pitného režimu z úhlu pohledu předního esesmana.

„Aby ne, plavovlasé pivo árijského typu,“ zašpičkoval Slezák rasisticky.

„Přesně,“ pokyvoval hlavou Heydrich spokojeně, „lehké a osvěžující.“

„Pšeničné moky shledávám poněkud kyselými,“ podotkl první direktor.

„A prubnul jste blondýnku s ovocnou šťávou?“ zeptal se Heydrich starostlivě.

Slezák zavrtěl hlavou.

Vůdce sicherheitsdienstu luskl prsty na obsluhujícího číšníka a poručil jedno lahvové pšeničné, malinový sirup a k tomu prázdnou sklenici tenkých stěn. Na dno štucu nalil na prst silně husté ovocné šťávy a opatrně po skle přelil červenorůžovou vazkou tekutinu pivem. Zvrstvenou polomícháninu, tolik cizí českému pivařství, úslužně posunul k prvnímu direktorovi.

„Dobře vymyšleno,“ pravil Slezák s odstupem času vyplněným tlacháním o všem možném. „Jste vy říšští Němci požitkáři. Začnete nakyselo a pak se rozplynete v síle sladkosti cukrovaného ovoce. Ale my dovedeme taky kouzla,“ prohlásil sebevědomě a objednal u číšníka dvě zelené, dva číré půllitrové džbáněčky s uchem a k nim dvě štíhlé láhvinky velkopopovického Kozla.

Magické oko s výraznou vůní máty peprné udělalo na Heydricha silný dojem.

„Pro tvrdáky,“ odtušil trefně.

„Mám ve státě i skalnatější horaly,“ pozvedl Slezák chlubitě bradu.

„Chlapi okolo Tater berou na chuť přežít v zaostalé krajině borovičku po německy Wacholderschnapss,“ vyslovil název nápoje postupně v jedné i druhé řeči.

Akce letem světem i nad Slovenskem pokračovala bez mezipřistání. Rusínskou samohonku v Pappu neměli, ale klasickou ruskou vodku jo. Došlo i na maďarskou barack pálinku a moravskou slivovici. Poláky odbyli.

„Ti vychlastaj všechno,“ mávl rukou Slezák rozmrzele. Košer destiláty diplomaticky vynechal.

Nastal čas odebrat se na lůžko. Adolf Hitler zítra v poledne přestoupí na nádražičku v Doubí z vůdčova osobního vlaku do naleštěného mercedesu a vyrazí na triumfální pouť Sudety. To teprve bude mazec!